

1897-09-11

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Tvååker, Østrø

Omtalte personer:
Elof Laurell
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 17 nr. 43

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard har glemt Vilhelmine Skovgaards fødselsdag og har haft mareridt om det.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17
Brev nr 43
Øströ Tvååker 11-9-1897

Kjæreste södeste Faster!

Hvordan har jeg dog ikke båret mig ad. Da jeg endnu var hjemme, sagde jeg til Agnete,; husk nu Fasters födselsdag: og jeg har selv tænkt på den siden, men så er den flöjet fra mig, lige til jeg nu for lidt siden vågnede, slog mig for panden og jamrede: hvad har jeg dog ikke gjort: I det samme mindedes jeg at have drömt om Dig, og det så snurrt, at det netop var Din födselsdag jeg var ved at sige farvel, vi omfavnede hinanden og Du sagde at det også var din faders födselsdag, (vilket næppe passer med virkeligheden). Du havde så mange gæster i lyse sale, men hvor det var, ved jeg ikke. I forvejen havde jeg drömt, at jeg stod ved en höj skrænt ved vandet, så kom der et selskab Cathrine var vist med, og jeg blev presenteret for to udenlandske kunstnere den ene var Leistikow, en vis frue Cathrine

-2-

kender. Jeg kendte dem ikke. Så fandt selskabet på at hoppe ned ad skrænten, jeg blev ganske svimmel, men det grinaktigste var, at en gammel tyk fru Wahl, som jeg har set hos Onkel, hoppede ned. Jeg skyndte mig væk, kom igennem en kro, hvor et par mænd skulde op at slås og udenfor i solen ved plankeværket sad en spejder og skar halsen over på sig selv. Jeg for af sted, så godt det i drömme lod sig gjøre, fandt ind i nogle sidegyder og vågnede. Men så tog jeg fat igen og drömte det om Dig. Men nu er det virkeligheden, og den begynder med tusinde lykønskninger til Dig kjære Faster, hav det rigtig godt, og godt gensyn, enten det så bliver på Mindet, om Agnete og jeg når der ud en svip i efteråret eller i Kbhv. Den tid vi mödes der, om alt går vel, nærmer sig dog. Nu har vi fået dejligt solskin her, I har vist det samme på Sjælland, og Du nyder det vist. Min nydelse er i disse dage noget indskrænket, eftersom jeg ligger sengen. I forgårs aftes og nat havde jeg feber

-3-

at dömma efter de væmmelige fornemmelser i tænderne, næsebenet og öjnene og i knæene. Det kom pludseligt, men jeg gik straks i seng og har rigeligt kinin med, så allerede i går var det så godt som overstået, så det

gælder blot om at være lidt forsigtig. Men i sengen, ved Du, laver man sjældent skönskrift, så jeg tænker Elisabeth nyder godt af kragetæerne og har en hyggelig stund inde hos Dig. Ellers var jeg kommet rigtig godt igang med at male, havde fået alt så vel ordnet og min tid så optaget, så jeg så lidt som muligt skulde mærke jeg var alene, for jeg kan ikke lide at være fra kone og börn i Danmark. Jeg har sommetider fået besög af Laurells lille datter, hun vil endelig skrive brev og have mig til at skrive, forleden skrev jeg nogle höns og hunde og kalve til hende som hun var meget [?forjust] i. Hun er vist mellem tre og fire år. Forleden bad Laurell mig til klapjagt om fredagen, og det kunde nok passe mellem mine vigtigste maletider, jeg fik hans gamle bösse med op at gjöre i orden, den hvormed jeg ifjor nedlagde en rå, hvilket ret glædede Laurell for den gamle bössens skyld. Dagen kom, men så lå jeg i sengen, og kunde kun i det fjærne höre hundegöen. Jægerne fik en hare det var det hele. Men på denne morgenkvist har jeg hört et par skud, kan hænde der så kommer lidt mere til huse, jægerne var gået tidligt ud, Nu hörer jeg, at de har fået en råbuk og gået ud igen. Hvad mon der blev resultatet med Viggos altertavle, er han mon i fuld gang med den i stor målestok, eller mon han gemmer den til vinter. Og hvordan mon alt bliver ordnet i fremtiden, mon de flytter til Skamstrup. Jeg glæder mig til hjemme at få ordentlig orden i huset, få sommers roderi endelig overstået. Lev nu vel kjære Faster, vil Du hilse Viggo og Elisabeth og Fröken Moltke og de störste af börnene.

Din hengivne

Joakim Skovgaard

Jeg håber jeg når hjem endnu i denne måned.

Østrø - Træke 11-9-1897

Kjæreste sidste Fæster!

Worden har jeg dog ikke været mig
ad. Da jeg endnu var hjemme, sagde jeg
til Agate,; husk nu Fæsters fødselsdag:
og jeg har selv tænkt på den orden, men
saa er den fløjet fra mig, lige til jeg nu for
løst orden vågnde, og mig for panden
og jamrede: hvad har jeg dog ikke gjort?

I det samme mindede jeg at have drømt om
dig, og at det drømte, at det diten var
Din fødselsdag jeg var ved at sige farvel,
vi omfavne hinanden og du sagde, at det
ogsaa var Din fædres fødselsdag, (vilket
næppe passer med virkeligheden). Du havde
saa mange gæster i Lyse tale, men hvor det var,
vid jeg ikke. I forvejen havde jeg drømt, at
jeg stod ved en høj skrant ved vandet, saa
kom der et selskab, Catharin var udtømmet, og jeg
blev præsenteret for den udelandske kunstner,
den ene var Leistikow, en vis frue Catharin

kender. Jy kender ham ikke. Så fandt selskabet
på at hoppe ned ad skrånten, jeg blev
ganske stummel, men det grinesligste var,
at en gammel tyk fru Vahl, som jeg har
set hos Onkel, hoppede ned. Jeg skynede mig
vok, kom igennem en kro, hvor et par mænd skulde
op at slå og udenfor i sølen ved plankens kant
saw en spæder og skar halsen over på sig selv. Jeg
for afsted, så godt det i drømme lod sig gjøre, fandt
ind i nogle sødegyder og vågnede. Men så tog
jeg fat igen og drømte det om dig. Men nu er det
virkeligheden, og den begynder med tusinder lyk-
ønskninger til de Lyære Fæster, hvor det rigtig
godt, og godt gensyn, enten det så bliver på
Minut, om Agnets og jeg når der ud en sørp i efter-
året eller i Kbh.. Den tid vi mødes der, om
alt går vel, nærmer sig dog. Nu har vi fået
dejligt solskens her, I har vist det samme på
Gjælland, og Du nyder det vist. Min nydelser er
i disse dage noget indskrænket, eftersom jeg
ligger i sengen. I forjæns aften og nat havde jeg feber,

at dømme efter de væmmelige fornemmelser
i Tænderne, næsehent og øjne og i knæene. Det
kom pludseligt, men jeg gik straks i seng og har
regjelt knæet med, så allerede i går var det så godt
som overtaet, så det gælder blot om at være lidt
forsigtig. Men i sengen, ved Du, lærer man
gældent skinkunst, så jeg tænker Elizabeths
nyde godt af trægetæerne og har en hyggeli-
g stund inde hos Dig. Ellers var jeg kommet
næsten godt igang med at male, havde fået
alt så vel ordnet og min tid så optaget, så
sig så lidt som muligt skulde mærke jeg var
alene, for jeg kan ikke lide at være fra kone
og børn i Danmark. Jeg har somme tider fået
besøg af Laurids Løll datter, hun vil endelig
skrive brie og have mig til at skrive, forleden
skrev jeg nogle hinde og hunde og kalve til
hende som hun var meget fortjant i. Men er
nu mellem tre og fire år. Forleden bad Laurids
mig til klapjagt om fredagen, og det kunne
nok passe mellem mine vigtigste malestider, jeg

fik hans gamle bøsse med op at gøre i
orden, den bræmde jeg i fjor nedlagde en rå, hvilket
ret glædede Lauritz for den gamle bøssets skyld.
Dagen kom, men så lå jeg i sengen, og kunde ikke
i det fjerne høre hændelsen. Jegerne fik
en hær det var det hele. Nu på denne morgenküst
har jeg hørt et par skud, kan høre de så
kommer lidt mere til hus, et par af jegerne
var gået tidligt ud. Nu hører jeg, at de har
fået en råbark og er gået ud igen. Hvad
mon de bliver resultatet med Viggo altså, eller
er han mon i fuld gang med den i stor målestok,
eller mon han gemmer den til vinter. Og hvordan
mon alt bliver ordent i fremtiden, mon de
flytter til Skamstrup. Jeg glæder mig til hjemme
at få ordentlig orden i huset, for sommers
roder endelig overstået. Liv nu vel igen
Fæder, Vi Du tilse Viggo og Elisabeth og
Froben Møller og de største af børnene.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 43

Di hængene
Johann Skovgaard
Jeg håber at nå hjem endnu i denne måned.